

Arrest

nr. 41 384 van 2 april 2010
in de zaak RvV X

In zake: X X

Gekozen woonplaats: X
X
X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 23 februari 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 9 februari 2010 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, aan verzoeker ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. WILLEMS, die loco advocaat E. TRIAU verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. COENEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Uit de nota met opmerkingen blijkt het volgende:

Op 11 augustus 2009 is aan verzoeker het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 21 augustus 2009 dient verzoeker een asielaanvraag in. Op 20 oktober 2009 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing houdende de weigering van de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus.

Op 19 november 2009 is verzoeker door de Nederlandse autoriteiten overgedragen aan de Belgische autoriteiten.

Op 11 januari 2010 is verzoeker door de Franse autoriteiten overgedragen aan de Belgische autoriteiten. Op 11 januari 2010 is aan verzoeker tevens een bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

Op 9 februari 2010 wordt aan verzoeker het bevel ter kennis gebracht om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Met toepassing van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, moet de genaamde B.M., geboren te (...), van Algerijnse nationaliteit, het grondgebied van België verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten: Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Oostenrijk, Griekenland, Italië, Noorwegen, Zweden, IJsland, Denemarken, Finland, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië, Malta en Zwitserland tenzij hij(zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naartoe te begeven. Alias : - B. M.

REDEN VAN DE BESLISSING

0 - artikel 7, eerste lid, 1 °: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten; de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Italië, Griekenland, Oostenrijk, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, IJsland, Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta om de volgende redenen :

** Betrokkene kan met zijn eigen middelen niet wettelijk vertrekken.*

** Betrokkene verblijft op het Schengengebied zonder een geldig paspoort en visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.*

** Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie zodat een manu militari tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is. Betrokkene kreeg reeds meerdere malen een bevel om het grondgebied te verlaten voor illegaal verblijf. Vandaag werd hij opnieuw aangetroffen in illegaal verblijf door de politie van SPN Oostende.*

Betrokkene heeft reeds 2 maal asiel aangevraagd. Beide aanvragen werden negatief afgesloten.

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden :

** Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de dienst Vreemdelingen op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.*

** Hoewel hij voorheen betekening kreeg van een verwijderingmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing; betrokkene is opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf.”*

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek daartoe van de verzoekende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij, wordt om die redenen verworpen

3. Over de ontvankelijkheid

3.1 De verwerende partij werpt in haar nota met opmerkingen de exceptie van gebrek van belang op daar een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing geen gevolgen zal hebben op zijn verblijfstoestand en niet belet dat verzoekende partij onder de gelding valt van een eerder bevel om het grondgebied te verlaten, met name het bevel van 11 januari 2010.

3.2 Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Gedr. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Opdat verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

3.3. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten waaronder een bevel haar betegend op 11 januari 2010. Uit het administratief dossier blijkt niet dat het bevel van 11 januari 2010 werd aangevochten en evenmin toont verzoekende partij dit aan. De eventuele nietigverklaring van het thans bestreden bevel wijzigt bijgevolg de illegale verblijfssituatie van verzoekende partij niet en levert voor haar geen nut op omdat de verwerende partij het bevel om het grondgebied te verlaten van 11 januari 2010 kan uitvoeren vermits dit definitief is geworden (RvS 2 oktober 2003, nr. 123 774, RvS 11 mei 2005, nr. 144 319). Er dient daarom te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen wettig belang heeft bij de vordering (RvS 15 september 2003, nr. 122 790).

De exceptie van onontvankelijkheid van het beroep wegens een gebrek aan belang, opgeworpen door verwerende partij, dient te worden aangenomen.

3.4 Het betoog van de verzoekende partij waarbij zij de vermeende schending aanvoert van het redelijkheidsbeginsel en een ernstig onherstelbaar nadeel bij gedwongen terugkeer aanvoert, kan geen afbreuk doen aan de onder het punt 3.3 gedane vaststelling(en).

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee april tweeduizend en tien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN